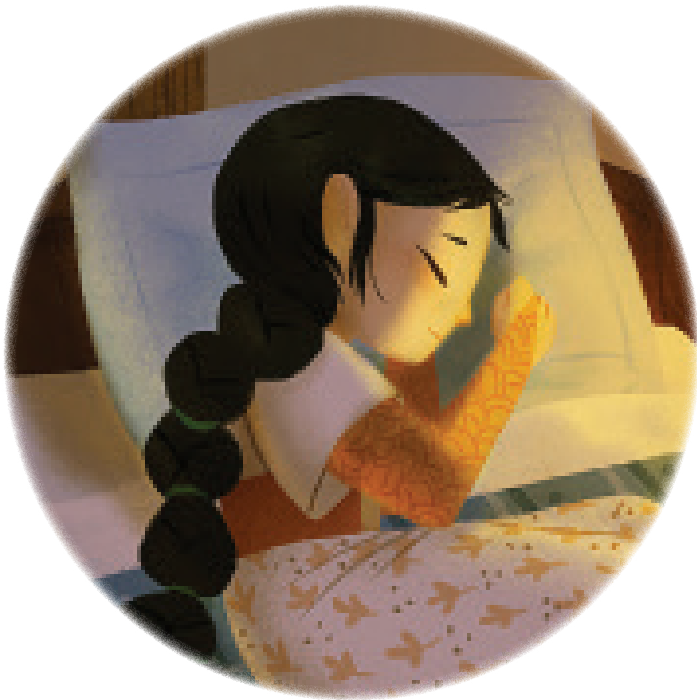

Снежана

Према причи браће Грим
Илустровао Ромен Менетрије

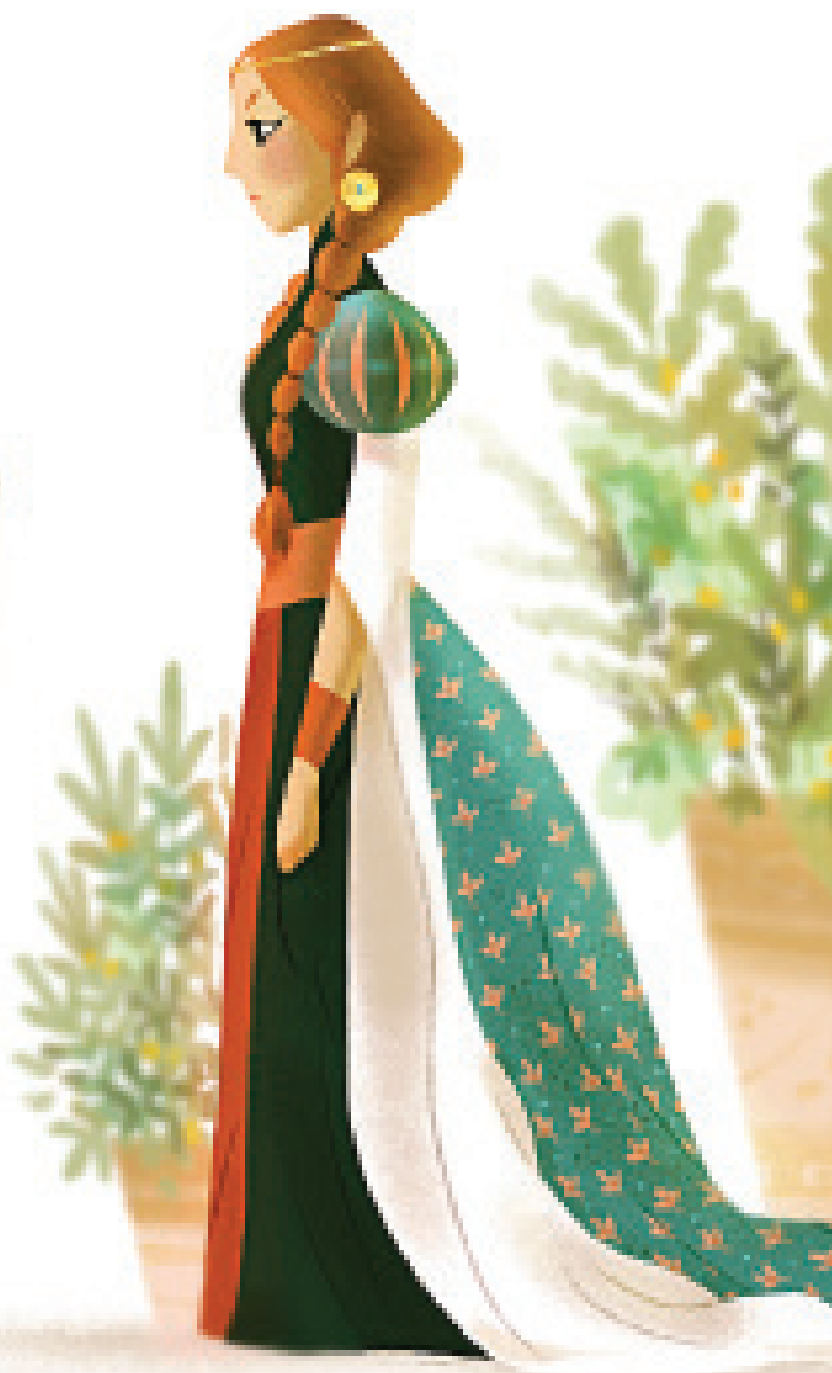
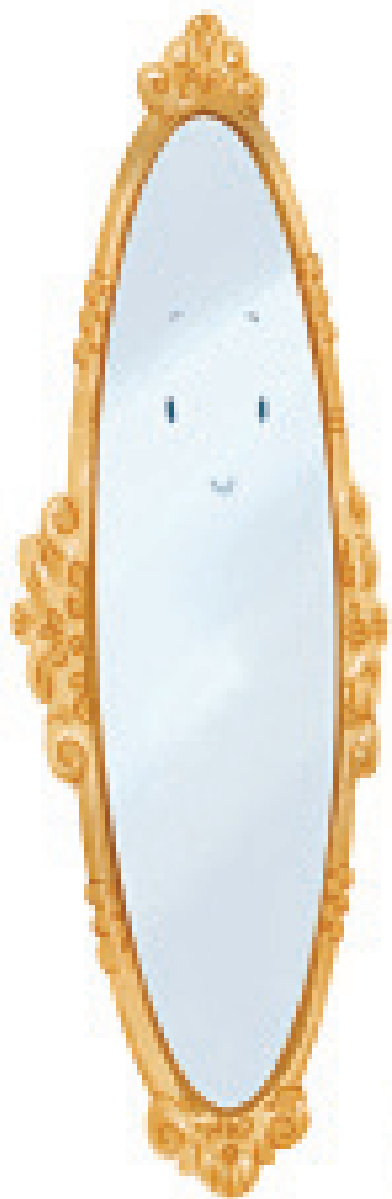

Била једном једна краљица која је родила прелепу девојчицу. Принцеца је имала косу црну попут ебановине и кожу белу као снег. Зато је добила име Снежана.

Нажалост, краљица је преминула одмах након порођаја.

Краљ се поново оженио. Нова краљица је била веома лепа, али се испод њене лепоте скривало мрачно срце.

Сваког дана би стајала испред магичног огледала и запиткивала га:

„Огледалце, драго огледалце моје! Реци ми најлепши на свету ко је?“

Огледало, које је причало само истину, одговарало јој је да нико није лепши од ње.

Али године су пролазиле и Снежана је постајала све лепша и лепша.

Једног дана, кад је зла краљица поново поставила питање огледалу, оно је одговорило: „Моја краљице, ви сте веома лепа, али је Снежана лепша од вас.“

Љубоморна и бесна, краљица је наредила ловцу да убије Снежану и да јој као доказ донесе њено срце.

Ловац ју је послушао. Повео је Снежану дубоко у шуму, али није имао срца да испоштује наређење и убије преслатку девојчицу. Замолио ју је за опроштај и саветовао да бежи што даље може.

По повратку у замак ловац је окрутној краљици показао срце јелена којег је убио у шуми.

Препуштена судбини, несрећна Снежана је трчала колико су је ноге носиле. Дрхтећи од страха и хладноће, зауставила се пред малом колибом коју је угледала на пропланку.

Бојажљиво је закуцала на врата, али се нико није огласио. Тихо је ушла. Унутра је све било мајушно. Око стола је стајало седам малих столица, а на њему седам малених пехара и прибора за јело. Снежана је пробала храну са седам тањирића, а кад се заситила, легла је у један од седам малих кревета и заспала.

